

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

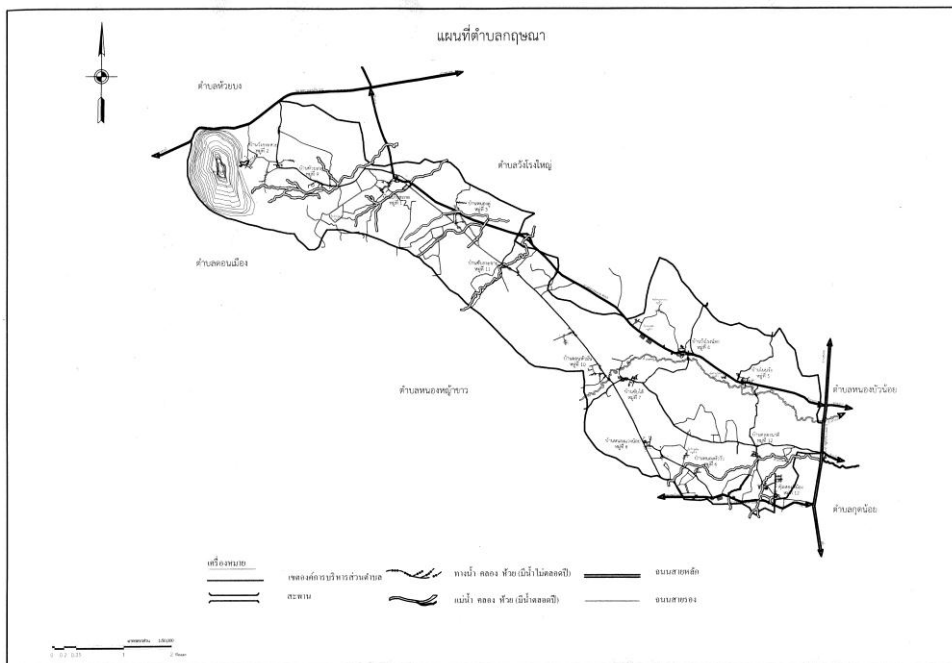
องค์การบริหารส่วนตำบลกฤษณา กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2539 เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 5 (ขนาดเล็ก) และมติคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครราชสีมา ในการประชุม ครั้งที่ 3/2552 เมื่อวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2552 ได้ประกาศเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2552 โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 40 และมาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537

ให้องค์การบริหารส่วนตำบลกฤษณามีเขตตามเขตตำบล ตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ยกเว้นส่วนที่อยู่ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาลที่มีอยู่ในตำบลนั้น กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับแนวเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลใด ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบล นายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัด และหัวหน้าฝ่ายบริหารของราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องร่วมกันวินิจฉัย

1. ด้านกายภาพ

1.1 ที่ตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลกฤษณามีเนื้อที่ 194 ตารางกิโลเมตร หรือ 121,250 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลวังโรงใหญ่ อำเภอสีคิ้ว
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลหนองหญ้าขาว อำเภอสีคิ้ว
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลหนองบัวน้อย, ตำบลบ้านหัน, ตำบลกุดน้อย อำเภอสีคิ้ว
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ตำบลห้วยบง อำเภอด่านขุนทด, ตำบลดอนเมือง อำเภอสีคิ้ว

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลกฤษณา เป็นลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย ซึ่งมีความลาดชันของพื้นที่ประมาณ 2 – 8 เปอร์เซ็นต์ มีหินทรายมาก ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ ไม่เหมาะกับการทำเกษตรกรรมอย่างอื่น นอกจากการทำไร่หมุนสำหรับปลูกข้าว ไร่ถั่ว หรือทำการเกษตรเกี่ยวกับพืชไร่ทนแล้ง และไม่เหมาะสำหรับการส่งเสริมการเกษตรแผนใหม่ พื้นที่ที่เป็นถนนยังต้องพัฒนาอีกมาก เนื่องจากพื้นที่มีความกว้างและขรุขระ ถนนส่วนใหญ่เป็นถนนดิน และถนนลูกรัง แหล่งน้ำไม่เพียงพอต่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตรกรรม

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพอากาศทั่วไปจะมีอากาศร้อน ส่วนบริเวณทิศตะวันตกของพื้นที่ซึ่งมีลักษณะเป็นภูเขาสูง จะมีอุณหภูมิต่ำกว่าบริเวณอื่น ๆ และในช่วงฤดูหนาวจะมีอากาศหนาวเย็นกว่าบริเวณอื่น

1.4 ลักษณะของดิน

ตำบลกฤษณา ประกอบไปด้วยกลุ่มชุดดิน ซึ่งมีลักษณะและคุณสมบัติ ดังนี้

1. ดินชุดร้อยเอ็ด เป็นดินลึกระบายน้ำเร็ว ดินบนมีสีน้ำตาลในเทาหรือสีน้ำตาลอ่อน เนื้อดินเป็นดินทรายปนดินร่วน ค่า pH 4.5-6.1 มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำเหมาะสมปานกลางในการปลูกข้าว มีพื้นที่ประมาณ 3,390 ไร่ หรือ 2.8% พบหมู่ที่ 4, 11

2. ดินชุดโคราช เป็นดินลึกการระบายน้ำค่อนข้างดี ดินบนมีสีน้ำตาลเข้ม เนื้อดินเป็นดินร่วนปนทราย ค่า pH 4.5-5.4 มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ เหมาะสมปานกลางในการปลูกพืชไร่ มีเนื้อที่ประมาณ 18,010 ไร่ หรือ 14.9% พบหมู่ที่ 1, 2, 3, 5 และ 9

3. ดินชุดน้ำพอง เป็นดินลึก การระบายน้ำค่อนข้างดี ดินบนมีสีเทาเข้มมาก เนื้อดินเป็นดินทรายปนดินร่วน ค่า pH 5.1-6.0 มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ เหมาะสมปานกลางในการปลูกไม้ผล มีพื้นที่ประมาณ 31,200 ไร่ หรือ 25.7% พบหมู่ที่ 1, 2, 3, 4, 9, และ 11

4. ดินชุดวาริน เป็นดินลึก การระบายน้ำดี ดินบนมีสีน้ำตาลเข้ม น้ำตาลปนเหลือง เนื้อดินเป็นดินทรายปนดินร่วน ค่า pH 4.5-5.8 มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ เหมาะสมปานกลางในการปลูกพืชไร่และไม้ผล มีพื้นที่ประมาณ 4,290 ไร่ หรือ 3.5% พบหมู่ที่ 3 และ 11

5. หน่วยสัมพันธ์โคราชและวาริน คล้ายกับดินชุดโคราชและดินชุดวารินมีความเหมาะสมปานกลางในการปลูกพืชไร่ เพราะดินอุ้มน้ำไม่ดีเนื่องจากเนื้อดินหยาบมีพื้นที่ประมาณ 25,850 ไร่ หรือ 21.3% พบหมู่ที่ 3, 4, 7, 10 และ 11

6. ดินชุดสีคิ้ว เป็นดินลึก การระบายน้ำดี ดินบนมีสีน้ำตาลเข้ม น้ำตาลปนแดง เนื้อดินเป็นดินร่วนปนทราย ค่า pH 5.5-6.8 มีความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง มีความเหมาะสมปานกลางในการปลูกพืชไร่ มีพื้นที่ประมาณ 10,700 ไร่ หรือ 8.8% พบหมู่ที่ 5 และ 6

7. ดินชุดยโสธร เป็นดินลึก การระบายน้ำค่อนข้างมาก ดินบนมีสีน้ำตาลปนแดง น้ำตาลเข้ม เนื้อดินเป็นดินทรายปนดินร่วน ค่า pH 4.6-6.5 มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ มีความเหมาะสมปานกลางในการปลูกพืชไร่ มีพื้นที่ประมาณ 27,810 ไร่ หรือ 23% พบหมู่ที่ 4, 6, 7, 8, 10 และ 11

2. ด้านการเมือง/การปกครอง

2.1 เขตการปกครอง ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกฤษณา จำนวน 12 หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ 1	บ้านปางละกอ	นายเสรี ฉิมสุนทร	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 2	บ้านวังกระสวย	นางสะอาด เข้มสันเทียะ	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 3	บ้านหนองคู	นางชนิษฐา เทินสระเกตุ	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 4	บ้านวังโรงน้อย	นางจิรัชยา ขอบกั้ง	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 5	บ้านโนนรัง	นายกมลชัย เปาจันทร์	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 6	บ้านหนองหัววัว	นายสามารถ เมืองจันทร์	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 7	บ้านซับใต้	นายวิจักร บำรุงจิตร	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 8	บ้านหนองแวงน้อย	นายวันเฉลิม แสงบัว	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 9	บ้านหนองเกตุ	นางหนูแดง เกยพุดชา	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 10	บ้านดอนหัวมัน	นายอำนาจ เพ็งสระเกษ	เป็นกำนัน
หมู่ที่ 11	บ้านซับกระเจา	นางคำแพง โมลาสูงเนิน	เป็นผู้ใหญ่บ้าน

หมู่ที่ 12 บ้านคลองนาดี

นายสุชาติ เป่าจันทิก

เป็นผู้ใหญ่บ้าน

2.2 เขตการเลือกตั้ง ภายในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลกฤษณา มีเขตการเลือกตั้งตามจำนวนหมู่บ้าน ทั้ง 12 หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่ 1 บ้านปางละกอ

หมู่ที่ 7 บ้านซำใต้

หมู่ที่ 2 บ้านวังกระสวย

หมู่ที่ 8 บ้านหนองแวงน้อย

หมู่ที่ 3 บ้านหนองคู

หมู่ที่ 9 บ้านหนองเกตุ

หมู่ที่ 4 บ้านวังโรงน้อย

หมู่ที่ 10 บ้านดอนหัวมัน

หมู่ที่ 5 บ้านโนนรัง

หมู่ที่ 11 บ้านซำกระจ่าย

หมู่ที่ 6 บ้านหนองหัววัว

หมู่ที่ 12 บ้านคลองนาดี

3. ประชากร

3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร ข้อมูล ณ วันที่ 22 ตุลาคม 2562 ดังตารางต่อไปนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร							จำนวน ครัวเรือน
		ปี 60	ปี 61	ปี 62	ปี 63 ชาย	ปี 63 หญิง	ปี 63 รวม	คาด ปี 64	
1.	ปางละกอ	542	564	576	294	288	582	+2	201
2.	วังกระสวย	738	749	766	391	380	771	+2	317
3.	หนองคู	550	547	553	284	273	557	+2	180
4.	วังโรงน้อย	1,350	1,338	1,362	695	665	1,360	+2	432
5.	โนนรัง	663	672	681	336	354	690	+2	194
6.	หนองหัววัว	360	363	362	173	190	363	+2	140
7.	ซำใต้	1,058	1,060	1,071	537	534	1,071	+2	291
8.	หนองแวงน้อย	339	329	329	169	156	325	+2	116
9.	หัวเกตุ	402	401	416	216	206	422	+2	143
10.	ดอนหัวมัน	523	483	478	250	238	488	+2	120
11.	ซำกระจ่าย	202	195	202	111	87	198	+2	69
12.	คลองนาดี	503	519	525	255	269	524	+2	160
รวม		7,112	7,230	7,223	3,711	3,640	7,351	+24	2,372

4. สภาพทางสังคม

4.1. การศึกษา

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 4 แห่ง ได้แก่

- 1) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านปางละกอ
- 2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านวังกระสวย
- 3) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านวังโรงน้อย
- 4) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านซำใต้

โรงเรียนประถม 5 แห่ง ได้แก่

- 1) โรงเรียนบ้านปางละกอ
- 2) โรงเรียนบ้านวังกระสวย
- 3) โรงเรียนบ้านวังโรงน้อย
- 4) โรงเรียนบ้านโนนรัง
- 5) โรงเรียนบ้านซำใต้

โรงเรียนมัธยม 1 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนกฤษณาวิทยา

4.2. การสาธารณสุข

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ระดับตำบล 2 แห่ง ได้แก่

- 1) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพปางละกอ
- 2) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพวังโรงน้อย

5. ระบบบริการพื้นฐาน

5.1. การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคมติดต่อกับอำเภอสีคิ้ว

- ถนนลาดยางทางหลวงหมายเลข 201(ถนนสีคิ้ว – ชัยภูมิ) ระยะทางจากที่ว่าการองค์การบริหารส่วนตำบลฤๅษณาถึงอำเภอสีคิ้ว ระยะทาง 20 กิโลเมตร

การคมนาคมสายสำคัญที่ใช้ติดต่อภายในตำบลและตำบลใกล้เคียง

- 1) ถนนสาย นม.3059 (ถนนทางหลวงชนบท) ห้วยทราย – ห้วยบง (ถนนทางหลวงชนบท) แยกจากทางหลวงหมายเลข 201 ผ่านหมู่ที่ 5, 4, 11, 1, 3 ตำบลฤๅษณา อำเภอสีคิ้ว เป็นถนนลาดยางแอสฟัลต์ติก
- 2) ถนนสายชัยสมบุญ – บ้านชัยกระจาย ถนนเส้นนี้ผ่าน ตำบลหนองหญ้าขาว บ้านชัยสมบุญ และตำบลฤๅษณา บ้านหนองแวงน้อย บ้านชัยใต้ บ้านดอนหัวมัน บ้านชัยกระจาย เป็นถนนคอนกรีตสลับกับถนนลูกรังสภาพพอใช้
- 3) ถนนสายแยก 201 กิโลเมตรที่ 11 โรงเรียนห้วยลึก – บ้านชัยใต้ ถนนเส้นนี้ผ่านบ้านคลองนาดี บ้านหนองหัววัว บ้านชัยใต้ เป็นถนนลาดยางแอสฟัลต์ติกบางส่วนและเป็นถนนหินคลุกต่อไป
- 4) ถนนสายบ้านปางละกอ – บ้านวังกระสวย(แยกถนนสายห้วยทราย – ห้วยบง) เป็นถนนลาดยางได้มาตรฐาน หมู่ที่ 2, 9
- 5) ถนนสายบ้านหนองตู – บ้านชัยกระสังข์(ต.ดอนเมือง) ผ่านบ้านปางละกอเป็นถนนลูกรังสภาพไม่ดี
- 6) ถนนสายบ้านปางละกอ - บ้านสุขสำราญ (ต.ดอนเมือง) เป็นถนนลูกรังสภาพไม่ดี
- 7) ถนนสายบ้านวังโรงน้อย - บ้านหนองโบสถ์ (ต.วังโรงใหญ่) เป็นถนนลูกรังสลับกับถนนหินคลุกสภาพพอใช้
- 8) ถนนสายบ้านโนนรัง - บ้านห้วยลุง(ต.วังโรงใหญ่) เป็นถนนลูกรังสลับกับถนนหินคลุกสภาพพอใช้
- 9) ถนนสายบ้านโนนรัง - บ้านคลองนาดี เป็นถนนดินสลับกับถนนหินคลุกสภาพใช้งานได้ดี
- 10) ถนนสายบ้านหนองหัววัว - บ้านหนองแวงน้อย เป็นถนนหินคลุกสภาพพอใช้
- 11) ถนนสายบ้านวังโรงน้อย - บ้านลำบ้านใหม่ (ต.หนองหญ้าขาว) เป็นถนนหินคลุกสภาพไม่ดี

5.2 การไฟฟ้า

จำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ 2,370 ครัวเรือน จำนวนครัวเรือนที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ 2 ครัวเรือน

5.3 แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

ฝาย	9 แห่ง	อ่างเก็บน้ำ	6 แห่ง
บ่อบาดาล	50 บ่อ	สระน้ำ	18 แห่ง
ประปาหมู่บ้าน	17 แห่ง		

5.4 โทรคมนาคม

ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข 1 แห่ง

6. ระบบเศรษฐกิจ

6.1 การเกษตร ประชาชนในพื้นที่ตำบลฤๅษณาสวนใหญ่ประกอบอาชีพด้านการเกษตร การปลูกพืชไร่ เช่น ปลูกอ้อย ปลูกมันสำปะหลัง ปลูกข้าวโพด ปลูกข้าว ปลูกผัก

6.2 การปศุสัตว์ ในพื้นที่ตำบลฤๅษณา มีประชาชนประกอบอาชีพ ฟาร์มการปศุสัตว์ จำนวน 5 แห่ง มีทั้ง วัว แพะ หมู

6.3 การท่องเที่ยว มีแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ที่สำคัญ 2 แห่ง ได้แก่

1. วัดวิมุตติธรรม ตำบลฤๅษณา อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา เป็นวัดที่มีประติมากรรมเกี่ยวกับ พญานาคที่สูงใหญ่ พญานาคราชมหาโพธิสัตว์ พญานาค ๙ เศียร ที่ใหญ่ที่สุดในโลก แผ่พังพาน ขดลำตัวเป็นฐานให้กับ พระพุทธรูปนารัตน์จักรีศรีศากยมุนี พระพุทธรูปปางมอญใหญ่ โดยที่ส่วนหางและลำตัวเลื้อยยาวจากด้านล่างขึ้นสู่ ด้านบน บนยอดเขาเป็นที่ประดิษฐาน พระพุทธรูปนิวิมุตติโคตมะจักรวาลังงามเด่น เป็นสง่า นอกจากนี้ยังมี ปูใหญ่ พระครูเทพโลกอุดร พระแม่ธรณีบีบมวยผม พระโพธิสัตว์กวนอิม พระพิฆเนศวร เพื่อสาธุชนได้สักการะขอพร

2. หุบกังหันลม ในปัจจุบันหุบกังหันลมในพื้นที่ตำบลฤๅษณา ได้ถูกพัฒนาส่งเสริมให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใหม่ สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเยี่ยมชม พักผ่อนสูดอากาศได้อย่างสม่ำเสมอ ในช่วงปลายปี หุบกังหันลม จะมีอากาศเย็นสบาย เหมาะสำหรับมาพักผ่อนเป็นอย่างมาก

6.4 การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ ประชาชนในพื้นที่มีการรวมตัวก่อตั้งกลุ่มอาชีพในหลายหมู่บ้าน เช่น กลุ่มประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์ไม้ขนาดเล็ก กลุ่มปั้นอ่างบัว กลุ่มเพาะเห็ดภูฐาน กลุ่มเลี้ยงปลาตก

6.5 แรงงาน ตำบลฤๅษณา มีจำนวนประชากร ทั้งหมด 7,294 คน และมีครัวเรือน ทั้งหมด 2,309 ครัวเรือน เป็นครัวเรือนเกษตร โดยประมาณ 2,000 ครัวเรือน สมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4 คนต่อครัวเรือน แต่มีแรงงานเกษตรภายในครัวเรือนเฉลี่ย 2 คนต่อครัวเรือน 4,000 คน

7. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

7.1 การนับถือศาสนา ประชาชนในพื้นที่ นับถือศาสนาพุทธ โดยมี

วัด 10 แห่ง ได้แก่

1) วัดบ้านปางละกอ	6) วัดบ้านโนนรัง
2) วัดบ้านวังกระสวย	7) วัดบ้านซำใต้
3) วัดวิมุตติธรรม	8) วัดบ้านหนองแวงน้อย
4) วัดบ้านหนองตู	9) วัดบ้านคลองนาดี
5) วัดบ้านวังโรงน้อย	10) วัดบ้านสองพี่น้อง

สำนักสงฆ์ 3 แห่ง ได้แก่

- 1) สำนักสงฆ์บ้านดอนหัวมัน
- 2) สำนักสงฆ์บ้านโป่ง
- 3) สำนักสงฆ์บ้านห้วยเกตุ

7.2 ประเพณีและงานประจำปี มีประเพณีสำคัญ ดังนี้

1. งานประเพณีสงกรานต์
2. งานประเพณีแห่เทียนพรรษา
3. งานประเพณีไหว้ศาลตาปู่

7.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น ประชาชนในตำบลฤๅษณา ใช้ภาษาอีสานเป็นส่วนใหญ่ และบางหมู่บ้านใช้ภาษาโคราช เป็นภาษาถิ่น

8. ทรัพยากรธรรมชาติ

8.1 แหล่งน้ำธรรมชาติ ตำบลกฤษณามี ลำน้ำ, ลำห้วย 8 สาย คลองธรรมชาติ 1 แห่ง

8.2 ภูเขา ตำบลกฤษณา มีสภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่น มีภูเขา ซึ่งพื้นที่ที่เป็นภูเขาอยู่ทางทิศตะวันตกของตำบล ซึ่งมีความลดชันประมาณ 2-8 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งสภาพหน้าดินมีการชะล้างพังทลายของหน้าดินสูง ที่ภูเขา 0.5% สูงจากน้ำทะเล 430 ฟุต

8.3 ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญของพื้นที่ตำบลกฤษณา คือทรัพยากรลม โดยได้มีบริษัทเอกชนเข้ามาขออนุญาตก่อสร้างกังหันลมขนาดใหญ่ จำนวน 35 ต้น เพื่อผลิตกระแสไฟฟ้าจากพลังงานลมบริเวณพื้นที่ภูเขาบริเวณหมู่ที่ 1, 2, 3 และ 9

9. ข้อมูลอื่น ๆ

9.1 มวลชนจัดตั้ง

ลูกเสือชาวบ้าน	200	คน
อาสาสมัครพิทักษ์ป่า	111	คน
อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน	128	คน
ตำรวจบ้าน	24	คน

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน พ.ศ. 2561 เห็นชอบร่างยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบกับในคราวประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติเมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม พ.ศ. 2561 ที่ประชุมได้ลงมติให้ความเห็นชอบร่างยุทธศาสตร์ชาติ(พ.ศ. 2561-2580) แล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี(พ.ศ. 2561-2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติอันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุข เป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐาน ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติ ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติ และศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลาง และเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคง เป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่อง และโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคีสามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืน จนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับ ผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และการค้า

อย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้การรักษา และการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดีไม่สร้างมลภาวะ ต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมี ความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศคือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคมนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- 1) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- 2) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- 4) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- 5) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- 6) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และเป้าหมายการพัฒนาประเทศข้างต้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาว ที่จะทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคง ในเอกราชและอธิปไตย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายในและภายนอกประเทศในทุกมิติทุกรูปแบบ และทุกระดับ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการของประเทศได้รับการพัฒนาระดับไปสู่การใช้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม และพัฒนากลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ที่จะสร้างและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ เพื่อยกระดับฐานรายได้ของประชาชนในภาพรวมและกระจายผลประโยชน์ ไปสู่ภาคส่วนต่าง ๆ ได้ อย่างเหมาะสม คนไทยได้รับการพัฒนาให้เป็นคนดี เก่ง มีวินัย คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม และมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์สามารถ “รู้รับ ปรับใช้” เทคโนโลยีใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึงบริการพื้นฐาน ระบบสวัสดิการ และกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลัง การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่าง การพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ประชารัฐ” โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายและประเด็นการพัฒนา ดังนี้

1. **ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง** มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติสังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยีและระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคาม และภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับ ความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้าน และมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

2. **ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน** มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการ ได้แก่

(1) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่เราทำมาทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์วัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่

(2) “ปรับปรุงปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคตผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม และบริการอนาคต และ

(3) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการพัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคตบนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดีรวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

3. **ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์** มีเป้าหมาย การพัฒนาที่สำคัญ เพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทย มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติมีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

4. **ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม** มีเป้าหมาย การพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำ เพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและ สวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

5. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกัน ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง 3 ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

6. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาท หน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนั้นกฎหมายต้องมีความ ชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลด ความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

1. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่าง ๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 12 จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้ (1) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (2) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม (3) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ (4) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

1. กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 12

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 12 ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 11 และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 12 ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนา ที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปาน

กลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

2. การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning)

เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

3. เป้าหมาย

3.1 การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (1) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5.0
- (2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 12 ในปี 2564 เพิ่มขึ้นเป็น 317,051 บาท (9,325 ดอลลาร์สหรัฐ) และ 301,199 บาท (8,859 ดอลลาร์ สหรัฐ) ต่อคนต่อปี
- (3) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 2.5 ต่อปี
- (4) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 8.0 (การลงทุนรวมของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10.0 และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 7.5 ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.0ต่อปี)

3.2 การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (1) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (2) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (3) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

3.3 การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (1) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (2) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

3.4 การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (1) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

- (2) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (3) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (4) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- (5) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

3.5 การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (1) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
- (2) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (3) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

4. แนวทางการพัฒนา

4.1 การยกระดับศักยภาพการแข่งขัน และการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

4.1.1 การส่งเสริมด้านการวิจัย และพัฒนาพัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้ง สนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัย และพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริง ทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

4.1.2 การพัฒนาผลิตภาพแรงงานสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนา กำลังคน และแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน เพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุดและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ และมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกัน เพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

4.1.3 การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็ง และพาณิชย์ดิจิทัล พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบาย และมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่าง ๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทย และสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการ เพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

4.1.4 การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน เร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง เพื่อเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนา ด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

4.1.5 การปรับโครงสร้างการผลิตปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้าน และลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ ทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้ง ส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัด จากขนาดพิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผล แนวคิดการทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่ เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยว และกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากล และ

รองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกัน เพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคต เพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการ ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์และพลังงาน รวมทั้ง ปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่น ๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการ การเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุน ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจ และสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทนการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

4.2 การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบ เพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

4.2.1 การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัย ให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศโดยช่วงวัยเด็ก ตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่น ให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาศักยภาพระดับสมรรถนะฝีมือแรงงาน เพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพ เพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

4.2.2 การยกระดับคุณภาพการศึกษา และการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึงโดย

(1) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษาโดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(2) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียนส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(3) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(4) ปฏิรูประบบการเรียนรู้โดยมุ่งจัดการเรียนรู้ เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษา ตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อ เพื่อการเรียนรู้ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัย และการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

4.2.3 การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์ เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุ ทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ ยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรและส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพ ในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติ ทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ

(Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศ รวมทั้ง ส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วน ตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

4.2.4 การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่นตลอดจนการพัฒนาวัตกรรมการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

4.3 การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

4.3.1 การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

4.3.2 การจัดการบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจกโดย

(1) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคมและกระบวนการยุติธรรม

(2) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบ สาธารณูปโภค กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมือง โดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชนและ

(3) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

4.3.3 การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรสนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเอง หรือมีสิทธิทำกินในที่ดิน ปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

4.3.4 การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาคการคุ้มครองสิทธิ ขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม โดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชน กฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

4.4 การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

4.4.1 การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมือง ด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และ

เพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

4.4.2 การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนา ระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศ เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม(Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการงานด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวก และมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

4.4.3 การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุน และการค้าชายแดน เพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดน โดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวและการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดน และการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

4.5 การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

4.5.1 การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วน นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมเพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ อย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดิน เพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติบริหารจัดการน้ำ เพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชน บริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

4.5.2 การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสร้าง ระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่าง ๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

4.5.3 การส่งเสริมการผลิต การลงทุนและการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มิบบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

4.5.4 การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษ ทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะ เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูล

ฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

4.5.5 การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางการร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

4.5.6 การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัว เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการ เพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติเพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ(Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติ โดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้ง การพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

4.6 การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

4.6.1 การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคา จัดซื้อ จัดจ้าง โครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูล ข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

4.6.2 การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพ และเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจ ภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัด แต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

4.6.3 การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่าง ๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.6.4 การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

1.3.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558-2561 (ฉบับทบทวน)

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2561 – 2565) ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. 2563 ฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบ บูรณาการ (ก.บ.ก.) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ในคราวประชุม ครั้งที่ 8/2561 เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2560 โดยสรุปประเด็นสำคัญ ดังนี้ ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์(Strategies Position)

- 1) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
- 2) เป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ระดับประเทศ
- 3) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม เขิง นิเวศน์ การกีฬาที่มี

ชื่อเสียง

4) เป็นประตูสู่อีสาน และเชื่อมโยงการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน เป้าหมายการพัฒนา ศูนย์กลางของเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และสังคมเป็นสุข

ประเด็นการพัฒนา (Strategies Issues) รวม 3 ประเด็น คือ

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมและแปรรูป

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ใหม่

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

1.3.2 แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา ในระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579)

1. MOTTO : “เมืองเศรษฐกิจชั้นนำ ที่เราพร้อมกันสร้างได้ ”

2. วิสัยทัศน์ : “ โคราชเป็นเมืองน่าอยู่ ประชาชนมีความสุข มั่งคั่ง ยั่งยืน ”

- 3. พันธกิจ :**
1. สร้างสังคมสงบสุข ด้วยวิถีชีวิตคนโคราช
 2. ยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนทั้งในเขตเมืองและชนบทอย่างเท่าเทียมเป็นธรรม
 3. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้งเขตเมืองและชนบทให้สะดวก ทันสมัย
 4. พัฒนาเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม เกษตรกรรมให้เป็นศูนย์กลางและผู้นำของภูมิภาค

4. เป้าประสงค์ ระยะ 20 ปี ของจังหวัดนครราชสีมา

1. โคราชเป็นเมืองสะอาดและปลอดภัย
2. โคราชเป็นศูนย์กลางการศึกษา เพื่ออาชีพและมั่งคั่ง
3. โคราชเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์เฉพาะทาง
4. โคราชเป็นเมืองพลังงานสะอาด (กังหันลม โซลาร์เซลล์ พืชพลังงาน)
5. โคราชเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่ง
6. โคราชเป็นศูนย์กลางการค้าและอุตสาหกรรมสีเขียว
7. โคราชเป็นเมืองเกษตร และท่องเที่ยว

5. ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา ระยะ 20 ปี ของจังหวัดนครราชสีมา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1.เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทางสังคม

ยุทธ 1. พัฒนาโคราชเป็นเมืองสะอาดและปลอดภัย

ยุทธ 2. พัฒนาโคราชเป็นศูนย์กลางการศึกษา เพื่ออาชีพ

ยุทธ 3. พัฒนาโคราชเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2.เพิ่มศักยภาพการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธ 4. พัฒนาโคราชเป็นเมืองพลังงานสะอาด

ยุทธ 5. พัฒนาโคราชเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่ง

ยุทธ 6. พัฒนาโคราชเป็นศูนย์กลางการค้า และอุตสาหกรรมสีเขียว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างการพัฒนาทางการเกษตรและการท่องเที่ยว

ยุทธ 7. เสริมสร้างโคราชเป็นเมืองเกษตรอินทรีย์และท่องเที่ยว

ยุทธ 8 เสริมสร้างการบริหารจัดการน้ำ

6. แนวทางการพัฒนา ระยะ 20 ปี จังหวัดนครราชสีมา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาโคราชเป็นเมืองสะอาดและปลอดภัย

จากที่จังหวัดนครราชสีมา มีพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับหนึ่งของประเทศ ประชากร 2.6 ล้านคน โดยมีประชากรเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก และมีการคาดการณ์ในอีก 20 ปี ข้างหน้า (พ.ศ. 2479) จังหวัดนครราชสีมาจะมีประชากรทั้งสิ้นประมาณ 3.20 ล้านคน ทำให้เกิดปัญหาตามมา เช่น การแย่งชิงทรัพยากรธรรมชาติ ที่อยู่อาศัย ปัญหาสิ่งแวดล้อม ขยะ มลภาวะ การก่อการร้าย การย้ายถิ่นฐาน ประชากรแฝง จำเป็นต้องเตรียมโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง เช่น การจัดการขยะ น้ำอุปโภค-บริโภค ในอนาคต ทั้งเขตเมืองและชนบทจำเป็นต้องพัฒนาไปพร้อมๆทั้งมิติทางเศรษฐกิจสังคม และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งการพัฒนานี้จะช่วยลดความเหลื่อมล้ำระหว่างสังคมเมืองและชนบทโดยมีแนวทางการดำเนินงานดังนี้

ในระยะแรก (พ.ศ.2560 – 2564) มีแนวทางการดำเนินการคือ

โดยการวางและจัดทำผังเมืองรวม หรือเมืองที่เป็นที่ตั้งอำเภอที่ยังไม่มีการวางผังเมืองรวมมาก่อน เพื่อพัฒนาเมืองศูนย์กลางระดับจังหวัดและอำเภอ/วางและจัดทำผังเมืองรวมเมืองที่มีได้เป็นที่ตั้งอำเภอหรือจังหวัด เพื่อพัฒนาชุมชนศูนย์กลางชนบท/วางผังเฉพาะและผังพัฒนาพื้นที่เฉพาะย่านการค้าในชุมชน/กำหนดพื้นที่เหมาะสมกับการตั้งถิ่นฐานชุมชนที่อยู่อาศัยพร้อมทั้งมีสิ่งอำนวยความสะดวก/สร้างระบบการคมนาคมขนส่งที่สะดวกปลอดภัย/จัดสร้างสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สวนสาธารณะ พื้นที่สีเขียว และที่ว่างโล่งในเขตเมือง/ป้องกันและปราบปรามคดีอาชญากรรม ยาเสพติด ให้มีจำนวนน้อย

ในระยะกลาง (พ.ศ.2565 – 2569) มีแนวทางการดำเนินการคือ

โดยการกำหนดที่ตั้งและจัดทำผังเฉพาะพัฒนาระบบโลจิสติกส์ในเมืองนครราชสีมา/พัฒนาความน่าอยู่อาศัยในพื้นที่เมือง/วางผังเฉพาะและผังพัฒนาพื้นที่เฉพาะเพื่ออนุรักษ์บริเวณที่มีคุณค่าทางธรรมชาติและประวัติศาสตร์ / กระจายความเจริญไปเมืองรอง เช่น อ.เฉลิมพระเกียรติ โชคชัย โนนสูง สูงเนิน/สร้างระบบป้องกันภัยพิบัติที่มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม/จัดการขยะ สิ่งปฏิกูล เหมืองแร่ และมลพิษ (มลภาวะทางสายตา) ให้เพียงพอ/น้อมนำแนวพระราชดำริเรื่องทฤษฎีใหม่และเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้อย่างจริงจัง/ตั้งศูนย์กำจัดขยะครบวงจร

ในระยะยาว (พ.ศ.2569 – 2573) มีแนวทางการดำเนินการคือ

โดยการจัดทำผังพัฒนาเฉพาะพื้นที่รวมทั้งให้มีการปรับปรุงชุมชนแออัดภายในเมืองให้มีความน่าอยู่ / พัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการในชุมชนให้มีน้ำอุปโภค -บริโภคเพียงพอ/สร้างระบบตำรวจบ้าน,ชุมชนสอดส่องความปลอดภัยในการดำรงชีวิตและรักษาทรัพย์สิน/สร้างชุมชน ตำรวจบ้านในการป้องกันคดีอาชญากรรม ยาเสพติด/จัดการขยะ สิ่งปฏิกูล เหมืองแร่ และมลพิษ (มลภาวะทางสายตา)

ในระยะต่อไป (พ.ศ.2574 – 2579) มีแนวทางการดำเนินการคือ

บ้านและชุมชนในชนบทและเมือง(Green and Happiness Society)ไม่พึ่งกลไกวงจรปิด/มีสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่เอื้อต่อการอยู่อาศัย/ไม่มีขยะ สิ่งปฏิกูล เหมืองแร่ และมลพิษ (มลภาวะทางสายตา)

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาโคราชเป็นศูนย์กลางการศึกษา เพื่ออาชีพและมีงานทำ

เนื่องจากการพัฒนาการให้บริการในด้านการศึกษาในแต่ละแห่งของภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ในระดับที่แตกต่างกันสถานศึกษาที่มีบุคลากรและอุปกรณ์พร้อมจะกระจุกตัวอยู่ในพื้นที่ในเขตเมืองเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นจึงควรมีการพัฒนาการบริการขั้นพื้นฐานนี้ให้ทั่วถึงเพื่อให้ประชาชนมีโอกาสที่จะได้รับบริการอย่างเท่าเทียมกัน จึงมีแนวทางการดำเนินการดังนี้

ในระยะแรก (พ.ศ.2560 – 2564) มีแนวทางการดำเนินการคือ

โดยการพัฒนาบุคลากรทางการสอนและระบบการเรียนการสอนโดยใช้เครือข่ายเทคโนโลยีสร้างแหล่งความรู้ชุมชนเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง/กระจายโรงเรียนในระดับพื้นฐานให้ครอบคลุมทุกพื้นที่/จัดทำหลักสูตรเฉพาะกลุ่มการพัฒนาโดยเน้นการผลิตบัณฑิตให้มีความพร้อมในการประกอบอาชีพสอดคล้องกับความต้องการของ

ตลาดแรงงานและบทบาทของพื้นที่เป้าหมายได้แก่พื้นที่ศูนย์กลางอุตสาหกรรมบริการและท่องเที่ยวพื้นที่ศูนย์กลางการค้าและการลงทุนและพื้นที่ศูนย์กลางการเกษตรและการท่องเที่ยว/ส่งเสริมการศึกษา ความรู้ การฝึกอบรม ข้อมูลข่าวสารอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว

ในระยะกลาง (พ.ศ.2565 – 2569) มีแนวทางดำเนินการคือ

โดยการพัฒนานุเคราะห์ด้านการศึกษาและระบบการเรียนการสอนโดยใช้เครือข่ายเทคโนโลยี/พัฒนาโรงเรียนให้ครอบคลุมทุกพื้นที่และกระจายสถาบันอาชีวศึกษาอุดมศึกษาให้บริการครอบคลุมทั้งในระดับภาค/สร้างศูนย์ แหล่งความรู้ชุมชนเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง/ผลิตบุคลากร ODMT; One Doer One Tambol/เปิดหลักสูตรการศึกษาเพื่อรองรับการเป็น HUB คมนาคมทางอากาศ Logistic/การซ่อมบำรุงอากาศยานหลักสูตร International/เปิดหลักสูตรระบบ Smart Job สู่สถาบันการศึกษา/สถานประกอบการ หน่วยราชการ/ส่งเสริมวิจัยสิ่งประดิษฐ์/นวัตกรรมด้านอาชีพให้กับผู้เรียนผู้สนใจ ประชาชน/การจัดการความรู้ ภูมิปัญญาไทย สุขภาพวิถีไทย

ในระยะยาว (พ.ศ.2569 – 2573) มีแนวทางดำเนินการคือ

พัฒนาโรงเรียนในระดับพื้นฐานให้สอดคล้องสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัด/นักศึกษาฝึกงานทำทุกคน

ในระยะต่อไป (พ.ศ.2574 – 2579) มีแนวทางดำเนินการคือ

ผลิตนักเรียน นักศึกษาฝึกงานทำทุกคน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาโคราชเป็นศูนย์กลางการแพทย์เฉพาะทาง

เนื่องจากการพัฒนาการให้บริการในด้านการสาธารณสุขในแต่ละแห่งของภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ในระดับที่แตกต่างกันสถานบริการที่มีบุคลากรและอุปกรณ์พร้อมจะกระจุกตัวอยู่ในพื้นที่ในเขตเมือง เป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นจึงควรมีการพัฒนาการบริการขั้นพื้นฐานนี้ให้ทั่วถึงเพื่อให้ประชาชนมีโอกาสที่จะได้รับบริการอย่างเท่าเทียมกัน จึงมีแนวทางการดำเนินการดังนี้

ในระยะแรก (พ.ศ.2560 – 2564) มีแนวทางดำเนินการคือ

โดยการจัดให้มีการบริการสุขภาพกระจายครอบคลุมทุกพื้นที่/ปรับปรุงสถานอนามัยและพัฒนาการบริการสาธารณสุขให้ได้มาตรฐาน ทันสมัย/สร้างเป็นศูนย์กลางการแพทย์ระดับนานาชาติและระดับภาคเนื่องจากมีความพร้อมทางด้านบุคลากรทางการแพทย์เครื่องมือแพทย์และเป็นจังหวัดที่มีโรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลรักษาโรคเฉพาะทางเพื่อให้บริการแก่ประชาชนในจังหวัดและภาค/จัดตั้งเป็นศูนย์ส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ/พัฒนาการแพทย์เวชศาสตร์ครอบครัว หรือหมอประจำครอบครัว เพื่อให้ประชาชนมีหมอประจำครอบครัว โดยใช้หลักการ บริการทุกคน บริการทุกที่ บริการทุกเวลา ด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสม/พัฒนากำลังคนทางการแพทย์และสาธารณสุขให้เพียงพอ/ส่งเสริมภูมิปัญญาไทย สุขภาพวิถีไทยการพัฒนาระบบยาจากสมุนไพร และผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาไทย/จัดเทคโนโลยีและเครื่องมือให้เพียงพอ

ในระยะกลาง (พ.ศ.2565 – 2569) มีแนวทางดำเนินการคือ

โดยการ/กระจายสถานบริการสุขภาพพื้นฐานให้ครบทุกพื้นที่/จัดบริการสุขภาพครบวงจร/จัดตั้งศูนย์กลางการแพทย์ระดับภาค/ผลักดัน สนับสนุนการให้บริการรักษาโรคเฉพาะทางสาขาอายุรศาสตร์โรคหัวใจที่โรงพยาบาลศูนย์มหาสารคาม/พัฒนาโรงพยาบาลหลักให้เป็น ศูนย์กลางการแพทย์ทางอุบัติเหตุ ศูนย์กลางการแพทย์ทางหลอดเลือดสมองและหลอดเลือดหัวใจ ศูนย์กลางมะเร็งทุกชนิด การปลูกถ่ายอวัยวะ การผ่าตัดด้วยหุ่นยนต์ ศูนย์นวัตกรรมข้อเทียม ศูนย์ทารกแรกเกิด

ในระยะยาว (พ.ศ.2569 – 2573) มีแนวทางดำเนินการคือ

โดยการจัดตั้งโรงพยาบาลศูนย์เพิ่ม/จัดตั้งโรงพยาบาลชุมชนเพิ่มขึ้น/ตั้งเป็นศูนย์กลางด้านสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุ/การเพิ่มโรงพยาบาลจอหอ ให้เป็นโรงพยาบาลเขตเมือง

ในระยะต่อไป (พ.ศ.2574 – 2579) มีแนวทางดำเนินการคือ

มีแพทย์ในอัตราส่วนประชาชนที่พอเหมาะ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาโคราชเป็นเมืองพลังงานสะอาด

พลังงานถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาในปัจจุบันปัญหาการใช้พลังงานและปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการใช้พลังงานมีความรุนแรงมากขึ้นเช่นภาวะโลกร้อนดังนั้นในการวางแผนการพัฒนาจังหวัดในระยะยาวจึงต้องให้ความสำคัญกับการจัดการพลังงานอันจะเป็นฐานขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจในพื้นที่โดยมียุทธศาสตร์การพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางด้านพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน มีแนวทางการดำเนินงานดังนี้

ในระยะแรก (พ.ศ.2560 – 2564) มีแนวทางการดำเนินการคือ

โดยการอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ สถาปนาต้นน้ำ/เพิ่มกำลังการผลิตไฟฟ้าโดยเชื่อมต่อก๊าซธรรมชาติจากสระบุรีไปยังนครราชสีมา/นำพลังงานทดแทนมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุดในพื้นที่ที่ใกล้กับแหล่งวัตถุดิบชีวมวลเพื่อลดค่าขนส่งเชื้อเพลิงชีวมวล/ปรับปรุงโรงไฟฟ้าหรือโรงผลิตไอน้ำของโรงงานอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพในโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ศูนย์การค้าโรงแรมและศูนย์ราชการ/ ให้เอกชนและการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยจัดตั้งสถานีNGV และBio-fuel ในพื้นที่ที่มีวัตถุดิบป้อน (อ้อย,มัน) ให้กับโรงงาน

ในระยะกลาง (พ.ศ.2565 – 2569) มีแนวทางการดำเนินการคือ

โดยการพัฒนาโรงไฟฟ้าขนาดใหญ่เดินต่อก๊าซจากนครราชสีมาและท่อน้ำมันไปยังจังหวัดอื่นๆในภาคที่มีความต้องการใช้ก๊าซธรรมชาติ/ปรับปรุงโรงไฟฟ้าหรือโรงผลิตไอน้ำของโรงงานอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพในโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ศูนย์การค้าโรงแรมและศูนย์ราชการ/ขยายพื้นที่การเกษตรเพื่อปลูกพืชที่สามารถผลิตBio-fuel (อ้อย,มัน)

ในระยะยาว (พ.ศ.2569 – 2573) มีแนวทางการดำเนินการคือ

โดยการพัฒนาระบบเชื่อมโยงไฟฟ้าเพื่อให้สามารถเป็นศูนย์กลางAsian Power Grid เชื่อมต่อส่งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติให้เพียงพอต่อการขยายตัวของเมืองและเขตอุตสาหกรรมใหม่/ปรับปรุงโรงไฟฟ้าหรือโรงผลิตไอน้ำของโรงงานอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพในโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ศูนย์การค้าโรงแรมและศูนย์ราชการ/ขยายพื้นที่การเกษตรเพื่อปลูกพืชที่สามารถผลิตBio-fuelในพื้นที่ใกล้เคียง

ในระยะต่อไป (พ.ศ.2574 – 2579) มีแนวทางการดำเนินการคือ

โดยการ ใช้พลังงานไฟฟ้า หรือพลังงานแสงอาทิตย์ เป็นพลังงานในการขนส่งสาธารณะ ขนส่งมวลชน และส่วนตัวเป็นศูนย์กลางพลังงานทดแทนที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาโคราชเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่ง

การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในจังหวัดนครราชสีมา จำเป็นต้องทำการปรับปรุงพัฒนาให้ได้มาตรฐานเพื่อความสะดวกและปลอดภัยประกอบกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของภาคมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จำเป็นต้องสร้างระบบการขนส่งคนและสินค้าที่มีประสิทธิภาพสะดวกรวดเร็วประหยัดและปลอดภัยซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญต่อการพัฒนาพื้นที่เพื่อขยายโอกาสและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรและสร้างความสมดุลในการพัฒนาระหว่างเมืองและชนบท ให้สอดคล้องกับการกระจายความเจริญและการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืนมีแนวทางการดำเนินงานดังนี้

ในระยะแรก (พ.ศ.2560 – 2564) มีแนวทางการดำเนินการคือ

เตรียมการรองรับการก่อสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองหมายเลข 6 (มอเตอร์เวย์) และการก่อสร้างรถไฟทางคู่/ปรับปรุงเพิ่มประสิทธิภาพโครงข่ายทางหลวง และทางหลวงชนบท พร้อมถนนเชื่อมสายหลักกับสายรองสายท้องถิ่น พร้อมเครื่องหมายสิ่งบ่งชี้ความสะดวกและความปลอดภัยในการเดินทางและการขนส่งในจังหวัดให้ได้มาตรฐานมีความสะดวกและปลอดภัยเช่นขยายเส้นทางจราจรทางหลวงหมายเลข 304 สายกบินทร์บุรี – อ.ปักธงชัย/ก่อสร้างสร้างถนนสาย นม.3060 – บ้านซับพลู อ.วังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา/สร้างถนนสาย นม.3052 แยกทางหลวงหมายเลข 304 – บ้านท่ามะปรังค์ อ.ปากช่อง จว.นม./ก่อสร้างถนนสาย นม.3036 แยกทางหลวงหมายเลข 226– บ้านพิมาย อ.พิมาย/ก่อสร้างถนนสาย 4008 แยกทางหลวงหมายเลข 2148 – บ้านประคำ/ก่อสร้างถนนสาย นม.1016 แยกทางหลวงหมายเลข 304 – บ้านหนองบัวศาลา อ.เมือง/ก่อสร้างอุโมงค์ลอดทางรถไฟ สาย

นม.3024 แยกทางหลวงหมายเลข 226 – บ้านโนนม่วง อ.เฉลิมพระเกียรติ จว.นม./ก่อสร้างถนนสาย นม.1120 แยกทางหลวงหมายเลข 2 – บ้านโคกไผ่ อ.เมือง จว.นม.

ในระยะกลาง (พ.ศ.2565 – 2569) มีแนวทางดำเนินการคือ

โดยการจัดทำระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองนครราชสีมา โดยใช้รถขนส่งขนาดเบาด้วยรางแบบ ล้อเหล็ก (LRT ล้อเหล็ก)/ก่อสร้างทางเลียบเมืองทางหลวงหมายเลข 290 (ถนนวงแหวนรอบเมืองนครราชสีมาให้ครบทั้ง 7 ช่วง)/ก่อสร้างปรับปรุงเพื่อเชื่อมถนนในเขตเมืองให้เป็นวงแหวนรองใหม่ (วงชั้นใน) เพื่อกันเป็นคูป้องกันน้ำท่วมในเขตเมือง/พัฒนาท่าอากาศยานจังหวัดนครราชสีมา ให้เป็นท่าอากาศยานสากล/ก่อสร้างถนนจากทางหลวงหมายเลข 224 เข้าสู่ท่าอากาศยานจังหวัดนครราชสีมา/ก่อสร้างถนนจาก ต.สระพระ อ.พระทองคำ ไปที่ ต.ด่านขุนทด อ.ด่านขุนทด หรือเชื่อมระหว่างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 205 กับ 201/ก่อสร้างถนนวงแหวนสายรอบ อ.บัวใหญ่/ก่อสร้างและปรับปรุง ICD/จัดตั้งศูนย์กลางขนส่งหลายรูปแบบ (Multimodal Terminals)/จัดตั้งลานกองสินค้าทางรถไฟ/จัดตั้งศูนย์การขนส่งสินค้าและบริการ(Hub)

ในระยะยาว (พ.ศ.2569 – 2573) มีแนวทางดำเนินการคือ

โดยการ ก่อสร้างทางเลียบเมือง รอบ ที่ 2 (ถนนวงแหวนรอบเมืองนครราชสีมา)/พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในอำเภอที่เป็นเมืองหลัก (บัวใหญ่, พิกาย,ด่านขุนทด, ครบุรี) / จัดทำพัฒนาระบบSingle Window Entry ให้เป็นศูนย์กลางการให้บริการ/พัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์ให้มีความสามารถระดับมืออาชีพทั้งทางด้านการบริหารและด้านการปฏิบัติการ โดยเปิดสอนในระบบอุดมศึกษา / บำรุงรักษาถนนสายหลัก สายรอง และสายท้องถิ่น / ก่อสร้างปรับปรุงถนนสายนครราชสีมา-ชัยภูมิ-หนองบัวลำภู-อุดรธานี (ทางหลวงหมายเลข 201 และ 228) / บำรุงรักษาถนน

ในระยะต่อไป (พ.ศ.2574 – 2579) มีแนวทางดำเนินการคือ

โดยการก่อสร้างถนนเพื่อเชื่อมถนนวงแหวนรอบที่ 1 เชื่อมกับ ถนนวงแหวนรอบเมืองนครราชสีมา รอบที่ 2 ทั้ง 4 ทิศ / ก่อสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองในเส้นทางนครราชสีมา-ขอนแก่น-อุดรธานี-หนองคาย / ก่อสร้างถนนเชื่อมโยงโครงข่ายในแนวEast-West Economic Corridor / บำรุงรักษาถนน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาโคราชเป็นศูนย์กลางการค้าและอุตสาหกรรมสีเขียว

จากความเหมาะสมของพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา คือการเป็นประตูสู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและเป็นเมืองหลักที่มีความสำคัญเมืองหนึ่งของภาคที่จะเป็นแหล่งรองรับความเจริญมีกิจกรรมทางเศรษฐกิจและแหล่งจ้างงานที่สำคัญของภาค มีระดับของโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ในระดับต้นๆมีระบบโครงข่ายที่ถือว่ามีความสมบูรณ์ตลอดจนโครงการพัฒนาขนาดใหญ่ที่ภาครัฐได้ให้การสนับสนุนซึ่งจะส่งผลให้การพัฒนาพื้นที่เพื่อเป็นศูนย์กลางการค้า การบริการและอุตสาหกรรมไปสู่ภูมิภาค มีแนวทางการดำเนินงานดังนี้

ในระยะแรก (พ.ศ.2560 – 2564) มีแนวทางดำเนินการ คือ

เตรียมการรองรับในการพัฒนาพื้นที่การค้าและบริการโดยการเพิ่มศักยภาพให้กับเมืองศูนย์กลางการค้าที่สำคัญในภาคที่จังหวัดนครราชสีมา ในด้านสาธารณูปโภคต่างๆ เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา/จัดระเบียบทำเลที่ตั้งของอุตสาหกรรมแต่ละประเภท/ขยายพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมเดิมในจังหวัดพร้อมกับปรับปรุงเส้นทางคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงเข้าถึงพื้นที่นิคมหรือศูนย์อุตสาหกรรมและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐาน/จัดสร้างศูนย์ประชุมและแสดงสินค้านานาชาติ/จัดเตรียมพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรม/จัดตั้งนิคมหรือศูนย์อุตสาหกรรมขนาดย่อมรองรับการพัฒนาพื้นที่/ศึกษาความเหมาะสมและแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมเฉพาะด้านเป็นวัตถุดิบในการผลิตเช่น ศูนย์กลางอุตสาหกรรมอาหารและแปรรูปสินค้าเกษตร

ในระยะกลาง (พ.ศ.2565 – 2569) มีแนวทางดำเนินการ คือ

โดยการพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจการค้าและเป็นประตูสู่ภูมิภาคโดยการจัดเตรียมโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมปรับปรุงเส้นทางให้มีสภาพดีพัฒนาระบบสาธารณูปโภคเพื่อให้มีปริมาณที่

เพียงพอสำหรับการประกอบกิจกรรมทางอุตสาหกรรม/สนับสนุนและผลักดันให้ภาคเอกชนจัดตั้งเขตปลอดอากร/จัดตั้งศูนย์กลางผลิตอาหารเพื่อการบริโภคในประเทศและส่งออก/จัดตั้งศูนย์กลางของการผลิตและการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมไปยังประเทศเพื่อนบ้าน/จัดตั้งศูนย์กลางการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรเพื่อการส่งออกไปยังประเทศเพื่อนบ้าน/จัดตั้งศูนย์กลางอุตสาหกรรมโพแทชที่ด่านขุนทด/จัดตั้งศูนย์กลางอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนที่ อ.เมือง/จัดตั้งศูนย์กลางอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ที่จังหวัดนครราชสีมา/จัดตั้งศูนย์กลางอุตสาหกรรมเอทานอล/จัดตั้งศูนย์กลางด้านICT (ICT City/ Software Park)/พัฒนาเมืองICT City/ R&D ขึ้นส่วนรถยนต์ที่จังหวัดนครราชสีมา/จัดตั้งสถาบันหรือศูนย์วิจัยเฉพาะทางของอุตสาหกรรมแต่ละประเภทที่เป็นอุตสาหกรรมเป้าหมายของภูมิภาค

ในระยะยาว (พ.ศ.2569 – 2573 มีแนวทางดำเนินการคือ

โดยการส่งเสริมการค้าเสรีเพื่อส่งเสริมให้มีการค้าขายระหว่างประเทศโดยภาคเอกชนเพิ่มมากขึ้นโดยรัฐเป็นผู้ให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวก/ ส่งเสริมความร่วมมือของประเทศเพื่อนบ้านเพื่อทำการตกลงในด้านระบบการค้าขายให้อยู่ในมาตรฐานเดียวกันลดช่องว่างและรายได้เปรียบเสียเปรียบทางการค้าของทั้งสองประเทศ/

ในระยะต่อไป (พ.ศ.2574 – 2579 มีแนวทางดำเนินการคือ

มีระบบการค้าเสรี/มีการค้าขายระหว่างประเทศ/มีระบบการค้าขายมาตรฐานเดียวกัน

ยุทธศาสตร์ที่ 7 พัฒนาโคราชเป็นเมืองเกษตร และท่องเที่ยว

ด้วยความสำคัญของการเกษตรซึ่งเป็นภาคส่วนที่ใหญ่ที่สุดในจังหวัด ประกอบกับการท่องเที่ยวที่จะสามารถเพิ่มรายได้หลักให้กับจังหวัด จึงควรที่จะพัฒนาจังหวัด ให้เป็นศูนย์กลางการเกษตรเศรษฐกิจ และส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้สามารถมีผลิตภาพทางการเกษตรและการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นและให้เกิดการกระจายการผลิตด้านการเกษตรรวมทั้งส่งเสริมการท่องเที่ยวมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

ในระยะแรก (พ.ศ.2560 – 2564) มีแนวทางดำเนินการ คือ

พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกรปรับเปลี่ยนพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมเป็นการส่งเสริมเกษตรผลิตพืชปศุสัตว์ให้สอดคล้องกับพื้นที่และความต้องการของตลาด และเกษตรผสมผสานรวมกลุ่มการเกษตรรูปแบบแปลงใหญ่ การจัดการสินค้าเกษตรมาตรฐาน GAPเสริมสร้างศักยภาพสถาบันเกษตรกรและการตลาดพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวกลุ่มผู้สูงอายุพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว (Tourism Intelligence Center)และพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยวในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งระบบ

ในระยะกลาง (พ.ศ.2565 – 2569) มีแนวทางดำเนินการคือ

เพิ่มประสิทธิภาพแหล่งน้ำ โดยการพัฒนาแหล่งน้ำลุ่มน้ำย่อย เช่น ขุดลอกลำน้ำลำจักราช,ลำเชียงพัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ และสมดุล สร้างความมั่นคงของน้ำภาคการผลิต (เกษตรอุตสาหกรรม/อุปโภค บริโภค) การผลิตสินค้าเกษตรสมัยใหม่ พืชพลังงาน เกษตรมาตรฐาน GAP และ Organics รวมทั้งส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) พัฒนาการอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว พัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยวและพัฒนา เพิ่มศักยภาพท่าอากาศยานจังหวัดนครราชสีมา

ในระยะยาว (พ.ศ.2569 – 2573 มีแนวทางดำเนินการคือ

พัฒนาขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรสมัยใหม่การตลาดนำการผลิต ผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพอาหารมาตรฐาน Organics และเกษตรอินทรีย์และส่งเสริมการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism)

ในระยะต่อไป (พ.ศ.2574 – 2579 มีแนวทางดำเนินการคือ

การตลาดสินค้าเกษตรเทคโนโลยี คุณภาพอาหารมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อการประชุมและนิทรรศการ (MICE)

ยุทธศาสตร์ที่ 8 เสริมสร้างการบริหารจัดการน้ำ

เพื่อให้การบริหารจัดการน้ำในจังหวัดนครราชสีมาสามารถมีแหล่งน้ำต้นทุน มีแหล่งกักเก็บน้ำ และระบบกระจายน้ำ สำหรับบริหารจัดการและแจกจ่ายน้ำให้ครอบคลุมผู้ใช้น้ำทุกภาคส่วนอย่างเพียงพอ และเกิดประโยชน์สูงสุด โดยมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

ในระยะแรก(พ.ศ.2560 – 2564) มีแนวทางการดำเนินการคือ

เพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนโดยเพิ่มพื้นที่ปลูกป่าและพื้นที่พุ่มป่าไม้ในลุ่มน้ำชี ลุ่มน้ำมูล/การจัดหาแหล่งน้ำเพิ่มเติม โดย ขุดสระน้ำ เจาะบ่อบาดาลพร้อมเครื่องแยกน้ำเค็ม RO/การเพิ่มแหล่งกักเก็บน้ำ โดย ขุดลอก คูคลอง จัดทำฝายกั้นน้ำ เป่าล้างบ่อบาดาล/การพัฒนาระบบกระจายน้ำโดยการผันน้ำเข้าแหล่งกักเก็บประปาหมู่บ้าน/จัดหาพาชนะเพื่อกักเก็บน้ำฝน/จัดทำระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์แสดงพื้นที่เสี่ยงภัย(ภัยแล้ง,น้ำท่วม)

ในระยะกลาง(พ.ศ.2565 – 2569) มีแนวทางการดำเนินการคือ

เพิ่มประสิทธิภาพแหล่งน้ำโดยการพัฒนาแหล่งน้ำลุ่มน้ำย่อย เช่น ขุดลอกลำน้ำลำจักราช,ลำเชียงไกร,แม่น้ำมูล/ขุดลอกปรับปรุงสภาพลำน้ำคลองผันน้ำจากเขื่อนระบายน้ำโคกแฝกในพื้นที่ อำเภอลำทะเมนชัยไปบึงพุฒา/ปรับปรุงขุดลอกสภาพลำน้ำของคลองผันน้ำจากบึงพุฒา ต.พุฒา อ.เมือง/ปรับปรุงระบบระบายน้ำลำแะ ต.โคกกระจ่าย อ.ครบุรี/จัดทำแก้มลิงบึงละหานลูกนกพร้อมอาคารประกอบ ฯลฯ/พัฒนาระบบประปาให้แก่ชุมชนชนบทหรือพื้นที่ประสบปัญหาขาดแคลนน้ำ/ตรวจสอบปริมาณการตื้นเขินในทุกแหล่งน้ำ

ในระยะยาว (พ.ศ.2569 – 2573) มีแนวทางการดำเนินการคือ

โดยการขุดสระพื้นที่สาธารณะประโยชน์เป็นสระน้ำสำรองเพื่อส่งน้ำให้เขตเมือง/ก่อสร้างคลองส่งน้ำหลัก ผันน้ำ จาก ชี มูล มาจ่ายอ่างเก็บน้ำ ผันน้ำในลุ่มน้ำมูล,ลุ่มน้ำชีมายังพื้นที่ขาดน้ำ 11 อ./ทำท่อผันน้ำจากแม่น้ำชีสู่อ่างเก็บน้ำลำเชียงไกร/จัดสร้างโรงผลิตประปาพื้นที่ อ.แก้งสนามนาง บ้านเหลื่อม บัวใหญ่/พัฒนาอ่างเก็บน้ำขนาดกลางในเขตลุ่มน้ำลำเชียงไกร/จัดทำฝายเทียม

ในระยะต่อไป (พ.ศ.2574 – 2579) มีแนวทางการดำเนินการคือ

โดยการผันน้ำจากเขื่อนขุนด่านปราการชล จังหวัดนครนายก มาสู่เขื่อนลำตะคอง จังหวัดนครราชสีมา/จัดทำท่อส่งน้ำจากเขื่อนอุบลรัตน์ มาสู่จังหวัดนครราชสีมา/จัดทำฝายเทียม

1.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนามีทั้งหมด 10 ยุทธศาสตร์ 45 แนวทางการพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาด้านสานต่อแนวทางพระราชดำริ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1) ประสานและบริหารจัดการน้ำ ตามพระราชดำริขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เมื่อปี 2538 เพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหาอุทกภัยอย่างเป็นระบบ
- 2) พัฒนาขุดลอก คูคลองและจัดสร้างแหล่งน้ำ สงวนและเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อการอุปโภคและบริโภค รวมทั้งวางโครงการเพื่อแก้ไขปัญหา น้ำท่วมและน้ำแล้ง
- 3) พัฒนาชุมชนและสังคมตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านการศึกษา แนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1) ส่งเสริมและพัฒนาด้านการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา
- 2) พัฒนาและเตรียมบุคลากรด้านการศึกษา (ครู อาจารย์ นักเรียน) ให้เป็นผู้มีคุณภาพมีทักษะและศักยภาพตามมาตรฐานสากล
- 3) สนับสนุนให้มีการนำระบบเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือและประกอบการศึกษา
- 4) สนับสนุนศูนย์คอมพิวเตอร์ระดับชุมชนเพื่อเพิ่มทักษะประชาชนในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาเกษตรกร แนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1) พัฒนาปรับปรุงพันธุ์พืช และเมล็ดพันธุ์พืชที่มีคุณภาพ เพื่อเกษตรกรจะได้เพิ่มผลผลิตโดยส่งเสริมให้เกิดเกษตร อุตสาหกรรม
- 2) ลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร
- 3) สนับสนุนการจัดตั้งกองทุนเพื่อเกษตรกรในหมู่บ้าน
- 4) ส่งเสริมสนับสนุนการแปรรูปสินค้าทางการเกษตรอย่างมีคุณภาพ นำเครื่องจักรและเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าและปริมาณสินค้าคุณภาพในท้องถิ่น
- 5) สนับสนุนการทำการเกษตรทางเลือก
- 6) ส่งเสริมประชาชนในท้องถิ่น ให้มีการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ เพื่อการบริโภคและเพื่อการอนุรักษ์

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาสังคม แนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1) ส่งเสริมและพัฒนาบทบาทของคณะกรรมการหมู่บ้าน และชุมชนให้เข้มแข็งเพื่อเป็นผู้นำการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นที่มีคุณภาพ
- 2) ส่งเสริมโครงการพัฒนาระดับหมู่บ้าน
- 3) ส่งเสริม พัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิตของสตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสโดยการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมและดำเนินการให้เกิดกองทุนหรือจัดหางบประมาณ เพื่อดำเนินการพัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิตอย่างต่อเนื่อง
- 4) ส่งเสริม พัฒนาคุณภาพของเด็กและเยาวชน เพื่อเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพของสังคมต่อไปในอนาคต
- 5) ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพและศักยภาพ ตามความสามารถของแรงงานในท้องถิ่น
- 6) ดำเนินการสนับสนุนและประสานการปฏิบัติ เพื่อป้องกันและให้มีการปราบปราม และแก้ไข ปัญหาการเสพติด การผลิต การจำหน่ายยาเสพติดในทุกระดับ
- 7) ดำเนินการโครงการเทศบาลสัญจร เพื่อให้บริการประชาชนและรับทราบปัญหา อุปสรรคและความต้องการของ
- 8) ส่งเสริมและประกาศเกียรติคุณผู้ที่เป็นแบบอย่างที่ดีและสร้างคุณประโยชน์ต่อสังคม รวมทั้ง จัดสร้างหอเกียรติยศ (Hall of Fame) เพื่อประกาศเกียรติคุณ ผู้มีคุณูปการและสร้างชื่อเสียงให้แก่จังหวัด นครราชสีมา ประชาชนในพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาสาธารณสุข แนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1) สนับสนุนการจัดตั้งกองทุนและเพิ่มสวัสดิการ เพื่อพัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้าน (อสม.)
- 2) ส่งเสริมและสนับสนุนให้การรักษายาบาลประชาชนในระดับตำบล หมู่บ้าน และชุมชนที่มีคุณภาพและมาตรฐาน เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่ดี ทัวถึง และทันเหตุการณ์ โดยร่วมมือกับโรงพยาบาล ส่งเสริมสุขภาพตำบล และหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง
- 3) ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของประชาชนในระดับหมู่บ้านและชุมชน ให้มีสุขภาพแข็งแรง โดยให้การเรียนรู้การ ดูแลสุขภาพ การออกกำลังกายการป้องกันโรค การใช้ยาอย่างถูกต้องและการเข้ารับการตรวจสุขภาพหรือการรับบริการด้านสาธารณสุขตามขั้นตอนและวิธีการทางการแพทย์

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1) ส่งเสริมสนับสนุนการวางระบบการพัฒนาด้านโครงสร้างคุณภาพชีวิตพื้นฐาน ให้สอดคล้องกับ ความจำเป็นและความต้องการของประชาชนในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง

2) ก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมอย่างทั่วถึง ให้สามารถตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน โดยเฉพาะเส้นทางคมนาคมขนส่งผลผลิตทางการเกษตร แหล่งท่องเที่ยวและพื้นที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตของประชาชน

3) ประสาน สนับสนุน ร่วมมือกับส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนเครื่องมือ เครื่องจักรกล ตลอดจนผู้ปฏิบัติงานที่มีความชำนาญในการก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางคมนาคม

4) ประสานในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในด้านสาธารณสุขโรค

5) ดำเนินการปรับปรุงระบบขนส่งในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา เพื่อแก้ไขปัญหาการจราจร ความปลอดภัยและความเป็นระเบียบในการให้บริการแก่ประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา แนวทางการพัฒนา ดังนี้

1) พัฒนาฟื้นฟูและส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนท้องถิ่น โคราช เพื่อการอนุรักษ์ สืบสาน และเชื่อมโยงสู่กิจกรรมการท่องเที่ยว

2) พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเดิม สร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ รวมทั้งกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดนครราชสีมาเพิ่มขึ้น โดยร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหน่วยงานและส่วนราชการ ตลอดจนองค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง

3) สนับสนุนและส่งเสริมความสามารถของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวและสร้างเครือข่าย เพื่อพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ โดยการจับคู่ธุรกิจพัฒนาคุณภาพสินค้าและขยายตลาดสินค้า ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

4) ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมลานกีฬาชุมชนและจัดการแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับหมู่บ้านจนถึงระดับจังหวัด เพื่อให้เยาวชน นักเรียน นักศึกษาเกิดความสนใจและมีแรงจูงใจ ในกิจกรรมกีฬารวมถึงการสร้างความเป็นเลิศทางด้านกีฬาสู่กีฬาอาชีพ ในระดับชาติและนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี แนวทางการพัฒนา ดังนี้

1) ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา เพื่อให้รองรับการปฏิบัติภารกิจ หน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ

2) นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานภายในองค์กร เพื่อให้บริการกับประชาชนให้สะดวกรวดเร็ว แม่นยำ โดยยึดถือประโยชน์สูงสุดของประชาชนผู้รับบริการเป็นสำคัญ

3) สนับสนุนบุคลากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ให้ได้รับการศึกษา อบรม การทำวิจัย เพิ่มพูนความรู้ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพ การทำงานให้เกิดประสิทธิผลในการบริการประชาชน

4) บูรณาการการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อพัฒนาท้องถิ่น สร้างประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนในจังหวัดนครราชสีมา

5) เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย และความต้องการ ของประชาชนในการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา

ยุทธศาสตร์ที่ 9 การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แนวทางการพัฒนา ดังนี้

1) ส่งเสริมและสนับสนุนการติดตั้งระบบเตือนภัยธรรมชาติ และภัยพิบัติต่าง ๆ

2) ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงาน มูลนิธิการกุศล และองค์กรที่เกี่ยวข้อง ในการเตรียมความพร้อมในการป้องกันภัยและการช่วยเหลือผู้ประสบภัย

3) ส่งเสริมและสนับสนุนการติดตั้งระบบกล้องวงจรปิดในเขตชุมชน และสถานที่สำคัญ เพื่อสร้างความอบอุ่นใจและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

4) สนับสนุนการฝึกอบรมจัดตั้งและอบรมฟื้นฟูตำรวจบ้าน และอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เพื่อเป็นกำลังสนับสนุนเจ้าหน้าที่รัฐและดูแลรักษาความปลอดภัย และการจราจรในชุมชนหมู่บ้าน

ยุทธศาสตร์ที่ 10 การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1) ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชนในการพัฒนาฟื้นฟูและอนุรักษ์แหล่งน้ำ กลุ่มน้ำลำคลองและป่าไม้ให้มีความอุดมสมบูรณ์
- 2) ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชน ในการรณรงค์สร้างจิตสำนึก เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษ และปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนท้องถิ่นทุกระดับ
- 3) ส่งเสริม สนับสนุน และสร้างความร่วมมือกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดทำระบบกำจัดขยะรวม เพื่อจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอย่างเป็นระบบ

2. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1 วิสัยทัศน์ ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลกฤษณา “พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจก้าวหน้า ใส่ใจคุณภาพชีวิต น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมการศึกษา อนุรักษ์ขนบธรรมเนียม ประเพณีและสิ่งแวดล้อม”

2.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลกฤษณา ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
1. ยุทธศาสตร์การบริหารราชการให้มีประสิทธิภาพคุณภาพ	1. ส่งเสริมศักยภาพของท้องถิ่นในทุก ๆ ด้าน ตามหลักการบริหารจัดการที่ดี 2. การพัฒนาเทคโนโลยีและบุคลากรให้มีความเหมาะสมสอดคล้อง 3. การสื่อสารประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และติดตามการทำงานขององค์กรตนเอง
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านสาธารณสุข	1. ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนในด้านสาธารณสุข โดยส่งเสริมและสนับสนุน อาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) ให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและมีขวัญกำลังใจที่ดี 2. การจัดระบบสุขภาพภาคประชาชนให้มีส่วนร่วมทุกภาคส่วนทั้งผู้นำชุมชน (กำนัน, ใหญ่บ้าน) กลุ่มสตรี, กลุ่มเยาวชน, กลุ่มวัยรุ่น, วัยทำงาน, วัยสูงอายุ 3. แนวทางการพัฒนาการป้องกันการแพร่ระบาดของปัญหาเสพติด
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการศึกษา	1. ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษารวมถึงการศึกษา ทั้งในและนอกระบบโรงเรียน ทั้งระดับ ก่อนวัยเรียน ประถม มัธยม และระดับปริญญาตรี ภาคประชาชนโดยการประสาน การสนับสนุนงบประมาณและพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชน/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 2. ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้มีมาตรฐานและความเป็นครูมืออาชีพ
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านสวัสดิการสังคม	1. แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ โดยสนับสนุนเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ อย่างทั่วถึง และเป็นธรรม 2. แนวทางการพัฒนาการสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาส ผู้ติดเชื้อ HIV จัดมีและเพิ่มศักยภาพศูนย์พัฒนาเด็ก 3. แนวทางการพัฒนาส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาคุณภาพชีวิต ของคนทุกวัย ตั้งแต่ แรกเกิด วัยเด็ก วัยรุ่น วัยทำงานและวัยชรา

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านเกษตรกรรม	1. แนวทางการพัฒนาส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพด้านการผลิต เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิต และการตลาด โดยให้ความรู้กับประชาชน อย่างทั่วถึง และสอดคล้องกับวิถีชีวิตจริง 2. แนวทางการพัฒนาเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนโดยใช้เกษตรอินทรีย์ 3. แนวทางการพัฒนาความรู้ด้านวิชาการ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผลผลิตทางการเกษตร สนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชน/และแหล่งเรียนรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียง และเกษตรทฤษฎีใหม่ 4. แนวทางการพัฒนาส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตพืชผลทางการเกษตร เป็นพลังงานทดแทน
6. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านกีฬาและนันทนาการ	1. แนวทางการพัฒนาส่งเสริมกีฬาและนันทนาการเด็ก เยาวชนและประชาชน เพื่อแก้ปัญหายาเสพติด และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ 2. แนวทางการพัฒนาส่งเสริมสถานที่ เพื่อนันทนาการและออกกำลังกายสันทนาการ และนันทนาการชุมชน
7. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1. แนวทางการพัฒนาส่งเสริมรณรงค์การแก้ไขปัญหาภาวะโลกร้อน/ส่งเสริมการประหยัดพลังงาน 2. แนวทางการพัฒนาการปรับปรุงและพัฒนาส่งเสริมการลดมลภาวะภายในจังหวัด 3. แนวทางอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
8. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	1. แนวทางการพัฒนาบูรณาการแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสามพี่น้องท้องถิ่น (อบจ. ,เทศบาล,อบต.) เพื่อลดความทับซ้อนของพื้นที่ และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน 2. แนวทางการพัฒนาส่งเสริมเชื่อมโยงการชลประทานก่อสร้างฝาย ทำนบกั้นน้ำ ขุดลอก ขุดสระ พัฒนาแหล่งน้ำ คลองน้ำ ระบบประปาและกระจายการใช้ประโยชน์ 3. แนวทางการพัฒนาการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ และการปรับปรุงบำรุงรักษาในเขตชุมชนและท้องถิ่น 4. แนวทางการส่งเสริมให้มีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือน
9. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรม	1. แนวทางการพัฒนาส่งเสริมให้วัดเป็นศูนย์ส่งเสริม คุณธรรม วัฒนธรรมประเพณีวิถีพุทธท้องถิ่น 2. แนวทางการพัฒนารื้อฟื้น คุณค่า วัฒนธรรมประเพณีของชุมชน เช่น ชาติพันธุ์ วัฒนธรรม วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น
10. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	1. แนวทางการพัฒนาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย/ ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน/ลดอุบัติเหตุจราจรทางบก/ทางน้ำ 2. แนวทางการพัฒนาเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในด้านความมั่นคงและความปลอดภัย โดยส่งเสริมและสนับสนุน ตำรวจบ้าน/ อปพร. ให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 เป้าประสงค์

1. การคมนาคมสะดวก
2. ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการเพียงพอและทั่วถึง
3. การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ ตามแนวธรรมาภิบาล
4. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
5. ส่งเสริมการศึกษา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี
6. ประชาชนมีสุขภาพดี
7. ชุมชนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
8. ประชาชนดำเนินชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
9. ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุได้รับการดูแล
10. จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่ให้เกิดมลพิษและมีความยั่งยืน

2.4 กลยุทธ์ แนวทางการพัฒนาเพื่อนำไปสู่เป้าหมายในการพัฒนาชุมชน/หมู่บ้าน ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกฤษณา ดังนี้

1. ปรับปรุง/ซ่อมแซม และสร้างเส้นทางคมนาคมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทำให้ประชาชนเดินทางไป – มาได้สะดวกรวดเร็ว
2. ยกกระดานหลักภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นถนนมาตรฐาน
3. ส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ในการใช้ปุ๋ยชีวภาพและเกษตรอินทรีย์ ในการประกอบอาชีพเกษตรกรรมของตนเอง
4. ส่งเสริม/สนับสนุนให้ประชาชนออกกำลังกายและการเล่นกีฬาทุกประเภท
5. สนับสนุนกิจกรรมของสถานศึกษาทั้งในและนอกระบบโรงเรียนให้แก่ประชาชน
6. สนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพและพละนาถายของประชาชนและหน่วยงานสาธารณสุขในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล
7. ส่งเสริมการสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยโรคเอดส์ และผู้ยากไร้ ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข
8. ส่งเสริม/สนับสนุนการตั้งกลุ่มอาชีพสุจริตทุกกลุ่ม เพื่อสร้างเสริมรายได้ให้แก่ประชาชน
9. ส่งเสริมฟื้นฟู อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และอนุรักษ์แหล่งน้ำ

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์รอบการจัทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลกฤษณา สภาพภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลกฤษณา เป็นลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย ซึ่งมีความลาดชันของพื้นที่ประมาณ 2 – 8 เปอร์เซ็นต์ มีหินทรายมาก ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ ไม่เหมาะกับการทำเกษตรกรรมอย่างอื่น นอกจากการทำไร่มันสำปะหลัง ไร่อ้อย หรือทำการเกษตรเกี่ยวกับพืชไร่ทนแล้ง และไม่เหมาะสำหรับการส่งเสริมการเกษตรแผนใหม่ พื้นที่ที่เป็นถนนยังต้องพัฒนาอีกมาก เนื่องจากพื้นที่มีลักษณะกว้างและขรุขระ ถนนส่วนใหญ่เป็นถนนดิน และถนนลูกรัง แหล่งน้ำไม่เพียงพอต่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตรกรรม ประชากรส่วนใหญ่มีรายได้น้อย เพราะพื้นที่ของตำบลเป็นที่ราบสูง เป็นดินทรายและโคลน ไม่เหมาะแก่การทำเกษตรปลูกพืชผลทั่วไป แต่จะเหมาะกับการปลูกพืชไร่บางชนิด ได้แก่ มันสำปะหลัง และอ้อย เพราะเป็นพืชทนแล้ง จึงทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลกฤษณา มีศักยภาพในการพัฒนาที่นำมาวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม โดยอาศัยเทคนิค SWOT Analysis สรุป ได้ ดังนี้

จุดเด่นของพื้นที่ที่เอื้อต่อการพัฒนา คือ ทัศนียภาพที่สวยงาม สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้ มีแหล่งมรดกสูง เหมาะสมกับการตั้งโครงการกักเก็บน้ำเพื่อผลิตไฟฟ้า

การวิเคราะห์ SWOT Analysis

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 – 2565) องค์การบริหารส่วนตำบลกฤษณา ได้ใช้ทฤษฎี SWOT Analysis มาวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสและอุปสรรค (ภัยคุกคาม) มาวิเคราะห์ซึ่งผลการวิเคราะห์ SWOT Analysis ขององค์การบริหารส่วนตำบลกฤษณา เป็นดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)

1. เป็นองค์กรที่สามารถกำหนดแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่น นโยบายการบริหารจัดการ การบริหารงานบุคคล และการเงินการคลังอย่างมีเอกภาพ และสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่
2. เป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด สามารถแก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้มากที่สุด
3. มีเอกลักษณ์เฉพาะด้าน ประเพณี วัฒนธรรม ชุมชนมีความเข้มแข็ง
4. มีปราชญ์ชาวบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น และทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพในการแข่งขันสูง
5. มีขนาดพื้นที่ในการทำการเกษตรเป็นบริเวณกว้าง เหมาะแก่การส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้ที่เพิ่มจากการส่งเสริมด้านการเกษตร

จุดอ่อน (Weaknesses)

1. การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการทำลายสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ก่อให้เกิดปัญหามลภาวะต่อสุขภาพประชาชน
2. บุคลากรท้องถิ่นยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตามภารกิจ ถ่ายโอน การรวมกลุ่ม และการส่งเสริมอาชีพอย่างจริงจัง
3. การบริหารงบประมาณยังไม่สามารถกระจายงบประมาณ เพื่อบริหารงานและการพัฒนาได้ครอบคลุมท้องถิ่นได้ทุกด้าน
4. มีงบประมาณไม่เพียงพอในการพัฒนา ซึ่งส่วนใหญ่ประชาชน ยังคงต้องการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานก่อนการพัฒนาด้านอื่น ๆ
5. องค์การบริหารส่วนตำบลกฤษณายังไม่มีการจัดวางผังเมืองเฉพาะ ขาดการวางแผน และการจัดโซน เพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม
6. รายได้ของเกษตรกรยังตกต่ำ
7. ขาดเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานอย่างครบถ้วนและทันสมัย

โอกาส (Opportunity)

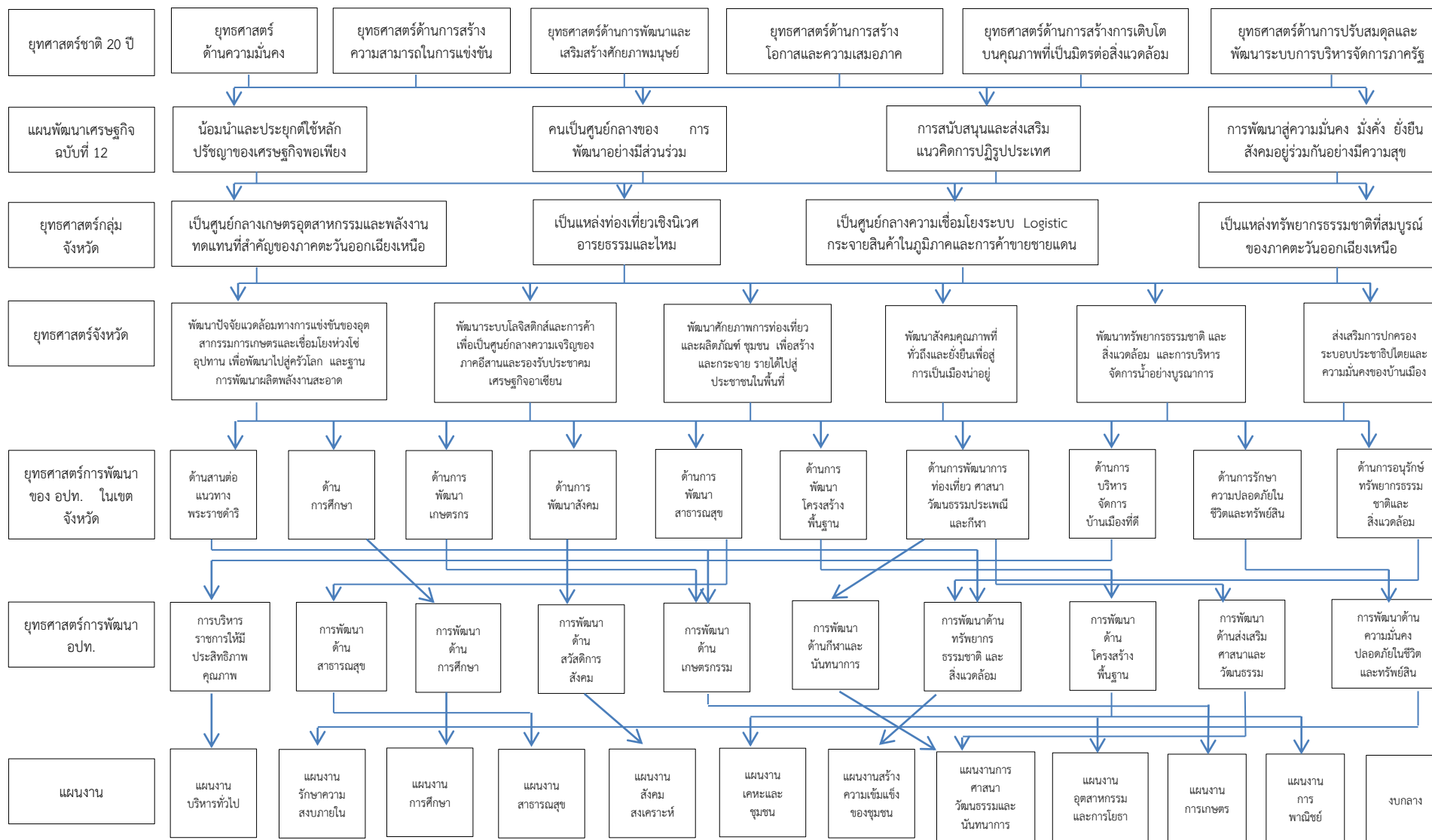
1. นโยบายรัฐบาลในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ในการพัฒนาท้องถิ่นและตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. นโยบายการกระจายอำนาจทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องปรับบทบาท ภารกิจ หน้าที่ และพัฒนาระบบการบริหารงานท้องถิ่นรูปแบบต่าง ๆ ให้มีความเข้มแข็งและมีระบบการบริหารจัดการที่ดี
3. นโยบายรัฐบาลในการส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น โดยสร้างดุลยภาพระหว่างการทำกับดัก และความเป็นอิสระท้องถิ่นในการบริหารจัดการงบประมาณและบุคลากรของท้องถิ่น
4. นโยบายรัฐบาลในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารในการจัดการผลิตภัณฑ์ OTOP ให้แต่ละชุมชนสามารถใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นพัฒนาสินค้า ชุมชนสู่ระดับสากล
5. นโยบายรัฐบาลด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ที่จะฟื้นฟู และสืบสานคุณค่าความหลากหลายของวัฒนธรรมไทย
6. ประชาชนให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมของท้องถิ่นเป็นอย่างดี

อุปสรรค (ภัยคุกคาม) Threats

1. ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ด้านการมีส่วนร่วม และการตรวจสอบ ติดตามการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. องค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มภูประสบภัยธรรมชาติตามฤดูกาล เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วม และเกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. ปัญหาการไหลบ่าของกระแสโลกาภิวัตน์ ส่งผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรม ทำให้ไม่มีการอนุรักษ์วัฒนธรรม พฤติกรรมการบริโภคเปลี่ยนแปลงไป
4. วิกฤติโลกร้อน ทำให้สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงไป ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีพและการประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมที่ต้องพึ่งธรรมชาติ
5. โรคอุบัติใหม่ร้ายแรง เช่น โรคไข้หวัด 2009 H1 N1 โรคไข้หวัดนก โรคไข้เลือดออก สายพันธุ์ใหม่ คุกคามสุขภาพของประชาชน
6. เสถียรภาพของรัฐบาลไม่มั่นคง และนโยบายรัฐบาลไม่ต่อเนื่องส่งผลต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

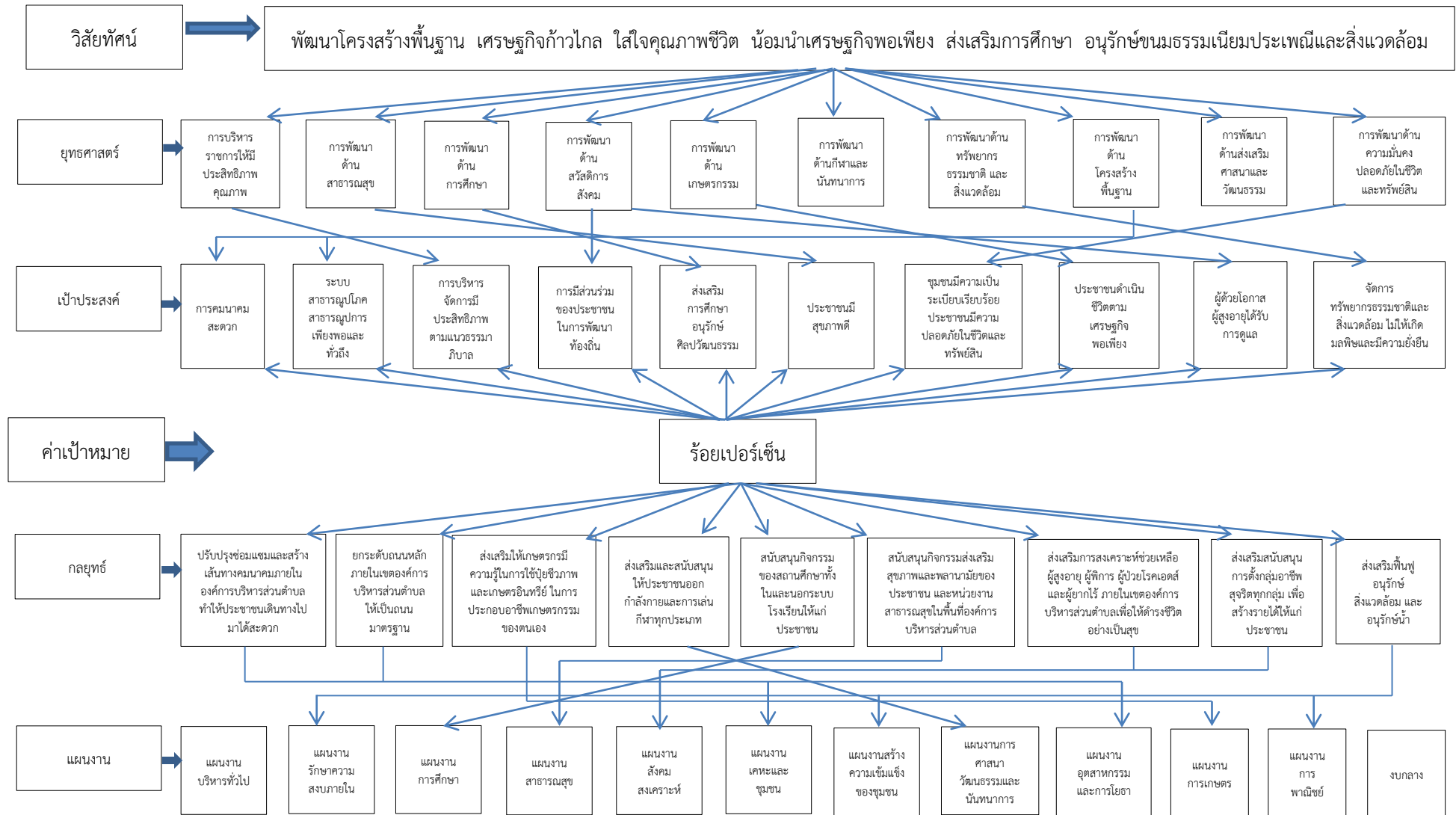
2.5 ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2561-2565

2.6 แผนผังยุทธศาสตร์(Strategic map)

ยท.02

ส่วนที่ 3
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
1	การบริหารราชการให้มีประสิทธิภาพ คุณภาพ	ด้านบริหารทั่วไป	- แผนงานบริหารทั่วไป - งบกลาง	สำนักงานปลัด	ทุกกอง
2	การพัฒนาด้านสาธารณสุข	ด้านบริการชุมชน	- แผนงานสาธารณสุข	สำนักงานปลัด	ทุกกอง
3	การพัฒนาด้านการศึกษา	ด้านบริการชุมชน	- แผนงานการศึกษา	กองการศึกษา ฯ	ทุกกอง
4	การพัฒนาด้านสวัสดิการสังคม	ด้านบริการชุมชน	- แผนงานสังคมสงเคราะห์	สำนักงานปลัด	ทุกกอง
5	การพัฒนาด้านเกษตรกรรม	ด้านการดำเนินงาน	- แผนงานการเกษตร	สำนักงานปลัด	ทุกกอง
6	การพัฒนาด้านกีฬาและนันทนาการ	ด้านบริการชุมชน ด้านการดำเนินงาน	- แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	กองการศึกษา ฯ	ทุกกอง
7	การพัฒนาด้านทรัพยากร ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	ด้านการดำเนินงาน	- แผนงานการเกษตร	สำนักงานปลัด	ทุกกอง
8	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ด้านบริการชุมชน	- แผนงานเคหะชุมชน - แผนงานอุตสาหกรรมและ การโยธา - แผนงานพาณิชย์	กองช่าง	ทุกกอง
9	การพัฒนาด้านส่งเสริมศาสนาและ วัฒนธรรม	ด้านบริการชุมชน	- แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	กองการศึกษา ฯ	ทุกกอง
10	การพัฒนาด้านความมั่นคงปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน	ด้านบริการชุมชน	- แผนงานรักษาความสงบ ภายใน - แผนงานสร้างความเข้มแข็ง ชุมชน	สำนักงานปลัด	ทุกกอง

